

IV 42583

manjka št. 113 zjutraj!

3 nč.

Izdanje za petek 3. januarja 1896.

1. številka.

(v Trstu, v četrtek zvečer dne 2. januarja 1896.)

Tečaj XXI.

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdankih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vse leto . . . 12.— . . . 18.— Naročnino je plačevati naprej na naročno brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„V edinosti je moč“.

Oglasi se računajo po tarifu v petitu; za naslov z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osemtnice in javno zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulica Molino picolo št. 3. II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Društvo roklama e je so prosti poštne.

Prve številke našega lista v novi obliki pošiljamo na ogled ter prosimo častite prejemnike, ki hočejo postati naši naročniki, da pošljejo naročnino takoj, da se bomo znali ravnati glede nadaljnjega doposiljanja.

Edinost stane:

za vse leto . . . for. 12.—
za pol leta . . . „ 6.—
za četrt leta . . . „ 3.—
za en mesec . . . „ 1.—

Za inozemstvo razvidne so cene na čelu lista.

Na obilo naročno vabita

uredništvo.

upravnništvo.

Državni poslanec dr. Gregorec

o obnovljenju pogodbe z Ogersko in narodnih težnjah Jugoslovanov.

(Konoe).

In kaj družega je nemški Schulverein, nego bojovna družba, izživajoča vse Slované Avstrije? Tudi društvo Südmärk v Gradcu ni nič boljšega; isto lovi na nič prišle slovenske kmete, da bi na posest istih delo nemške stranke. In v očigled takim notoriškim dejstvom hoté nam še govoriti o slovenskih izzivanjih!

In kaj naj rečemo o deželni zborih, kjer smo mi Slovenci v manjšini? Kako postopajo z našimi poslanci v Gradcu, Celovcu, Poreču in Trstu? Deželni zbor štajerski je sedaj nepopolen, ker so slovenski poslanci moralno prisiljeni k izstopu.

Še nikoli ni bilo Slovencev v deželnem odboru štajerskem. (Posl. dr. Foregger: To ni res!) Kdo je bil torej? (Posl. dr. Foregger: Hermann!) To je bil Nemeo! (Prigovarjanje!)

Tudi v deželnem šolskem svetu nismo še nikdar imeli slovenskega zastopnika. Je-li to pravično? Kako se postopa v Celovcu z našima dvema doslancema? Dolgo dolgo ju niso hoteli voliti v

noben odsek. (Čujte! Čujte!) Razume se ob sebi, da v deželnem odboru ni bilo nikdar nobenega. V deželni zbor v Poreču ne morejo hrvatski poslanci. Kadar-koli so izgovorili hrvatsko besedo, pa so bili zasmehovani. (Posl. Spinčić: To je bilo izzivanje!) Res je, to je bilo jako hudo izzivanje. Gosp. posl. Naberger nam je tu pripovedoval opetovano, kako so ga zasramovali v deželnem zboru tržaškem. Ako torej g. ministerski predsednik sluti, da se kje dogajajo velika izzivanja, potem naj obrne svojo pozornost imenovanim deželnim zborom, kjer zaide v pravi gozd izzivanja, ki pa veljajo nam Slovincem in Hrvatom.

Leto za letom zahtevamo uradnikov in sodnikov, ki bi bili večji našemu jeziku v besedi in pisavi. Vedno zastoni. Za to pa nam pošiljajo ljudij, ki nas ne razumejo in nas vsled tega tudi ne marajo, nas zaničujejo, tu pa tam surovo zmerjajo, kakor sem to povedal tu v tej visoki zbornici v večih interpelacijah, toda vsakokrat zastoni, kajti dotični načelnik je že umel oprati svojega moža.

V poročilih na ministerstvo je vsakdo opisan kot popolnoma nedolžen. Tem načelnikom tam doli se godi ravno tako, kakor v tej visoki zbornici ministru za deželno brambo. Le-ta je tako nesrečen, da nikdar ne more konstatovati, da se je kje grdo ravnalo z vojakmi. (Živahna veselost.)

Pri nas na jugu ne bode popred bolje, dokler ne pridejo drugi boljši možje na mesto sedanjih deželnikov načelnikov v Celovcu, v Ljubljani in v Trstu. Sedanjí se ne brigajo za naraščaj slovanskih uradnikov in bijejo z udanimi jim in od njih zavisnimi birokrati neumorno narodno vojno proti najlojalnišim zahtevam Slovencev in Hrvatov. Vlada utegne gojiti najboje namene z nami, ali tam doli nam to malo koristi. Vse to naleta doli na odpor, ki deluje, četudi spretno pokrit, tem intenzivneje.

Opozarjam vas v tem pogledu samo na Pri-

mersko. V vojni zaradi uradnih tabel je osrednja vlada popolnoma kapitulovala pred namestnikom Rinaldinijem. (Odobranje.) Italijanska irredenta je zmagala na vsej črti.

Če bi bila torej kje potrebna železna roka, bila bi potrebna v Primorski.

Ta železna roka bi morala postaviti na mesto namestnika v Trstu celega avstrijskega moža (Pritrjevanje), ki bi bil pri volji in bi imel pogum, da odkaze slovanski večini ono mesto, ki jej pripada zbok nje števila in zbok nje brezdvomne lojalnosti.

Gospôda moja! Iz tega je razvidno, da nismo mi napadalci, ampak napadani, ne mi izzivalci, ampak izzivani. Ne morem se spominjati, da bi bilo koje slovensko društvo kedaj vzelo in raznarodilo le jedno italijansko ali nemško dete. Mi Slovenci smo pa že gotovo zgubili na tisoče otrok za Italijo in Germanijo, koji sami gotovo nisti brez otrok. Nas Slovencev preganja neka posebna zla usoda. Nekdaj so nam odjemali otroke Tatari in Turki, sedaj nam jih jemlje Italijani, Nemci in Madjari. (Pohvala. — Smeh)

Ob koncu svojih izvajanj mi je zatrditi, da besede njegove ekscelence: „Nobenih koncesij le za izzivanje družih“ nimajo nobenega pomena, vsaj kolikor se dostaje nas Slovencev. Kajti mi smo še pri vsaki zahtevi, ki smo jo stavili v tej visoki zbornici, dokazali, da ta zahteva ni izšla iz želje po izzivanju in da ne more biti, ker sloneča na zakonu, predmet izzivanja, smatranemu zaresno.

Tako bomo postopali tudi v bodoče. Da-li pa bode njegova ekscelence potem pokladal večo važnost na našo zahtevo in zakon ali pa na neopravičeni ropot o izzivanjih v nasprotnih časnikih, to nam pokažejo kmalu dejanja. Mi čakamo na dejanja in po istih uravnomo tudi svoje bodoče postopanje. (Živahna pohvala.)

PODLISTEK.

2)

Lucijin ženin.

(Črtica.)

(Walje).

Opravičeno se je smel nazivati srečnim člo vekom. Mestece, v katero ga je zanesla usoda, da opravlja poklic zdravniški, je ležalo ob mali reki sredi najdivnejše okolice, — ljudstvo pa ljubeznivo ter zaupljivo. Ker je imel prav občevati i z meščani i z najvnmim, preprostim in večinoma siromaškim kmetiskim svetom, pridobil si je v par letih velik ugled. Pa ne samo ugled, tudi njegovi dohodki so rasli stanovitno, saj so prihajali k njemu bolniki in bolnice tudi iz najoddaljenejših krajev R—ške okolice ter ga pozivali na pomoč celó razvajeni gostje v bližnjem letovišču V.

A vendar je dosegel vrhunec svoje sreče še le tedaj, ko si je osvojil ljubezen blagega bitja, — dekleta, ki mu je vračalo vse tajne ljubavne sladkosti v podvojeni meri.

Lucija, hčerka pokojnega gimnazijskega ravnatelja, je bila dražestna blondinka bujnih, rdečkasto rumenih las, rožnato nadahnjenih ličic in temno višnjevih, velikih očij, pa majhne, nežno šibke postave, — nekaka ljubka igračica kot srebro živahnega kretanja. Vedno je bila zdrava in dobrovoljna; liki škijanček je žvrgolela od davi do drevi ter se nedolžno smejala, spominjajoča te nehoté na skromno grlico. Sedaj je z visoko zavrhnanimi

rokalci zalivala svoje cvetlične gredice, krmila svoja kanarčka, pomagala materi v kuhinji, potem je skakljala na sprehođu za svojo materjo po logih in livadah od grma do grma, od cvetke do cvetke, nabirajoča si velikanske šopke za svojo sobico ter poslušujoča raznim napevom gozdnih ptičkov. Časih je pa sedla za glasovir ter preigravala in prepevala s svojim mehkim, šibkim glasom vse tiste stare pesmice, nabožne in posvetne, katere je popevala draga mamica v svojih dekliških letih in katere je čula še vedno najrajši. Ravnateljica se je pri tem smejala, časih pa celo jokala; preverjena pa je bila vedno, da bi brez Lucije ne hotela niti mogla minute dalje živeti.

„Ti mili Bog!“, rekla je ginjena, „kako bi mogla prestatí brez nje sama na svetu, ko nimam prav nikogar, ki bi me tako ljubil kot ona, in ki bi me znal tako naglo utolažiti, če se spomnim smrti svojega nepozabnega Viktorja! Ti mili Bog, kaj bom revica počela, če mi jo kdo kdaj vzame in odvede, da ostanem sama zapuščenka...“

In starica je započela britko plakati, kakor da je že v istini osirotela.

„Mamica, dobra moja mamica, kako vendar danes zopet govoriš!“, tolažila jo je takrat preplašena Lucija. Saj ne pojdem nikdar nikamor od tebe, do smrti sve neščljivi, — da veš, do smrti!..“

Starica pa je zmajevala s svojo sivo glavo ter si ihté brisala solze raz vela lica.

„Ah, kaj veš Ti, dete! Pa nenadoma pride „on“ s pogledom, ki Ti vzburi kri po vseh žilah, da te bo gnala neka tajna, nerazumljiva, a nepremagljiva sila na njegove prsi, da ga poljubiš v brkato lice...“

„O pfuj, pfuj!“, mamica, Ti si danes strašna. Brke, — poljubiti... brrr! — nikdar, nikdar!“

„Dà, dà, poljubiš ga v tisto brkato lice, i on Te bo poljubljal, njegova žena postaneš, presrečna boš na njegovi strani, dočim bom jaz osamelá plakala. Ti mili Bog, bojim se onega trenotka, vendar prosim zanj k nebesom radi Tebe in Tvoje sreče!“

In „on“ je res prišel, videl in zmagal!

Ravnateljica je bila obolela in poklicali so k njej mladega zdravnika Pavla. Včerkat je prišel še potem, ko je bolnica že povsem okrevdla; kmalu je postala Lucija doktorjeva miljenka, zaročenka, nevesta in — še nekaj dnij, pa pride trenotek, za katerega je molila k Bogu njena ljubca mati.

„Da veš, mamica pojde z nama, sicer... sicer tudi jaz nočem k Tebi!“, dejala je Lucija, ko jo je snubil.

„I se ve, ljubica, se ve! Kar hočeš Ti, hočem i jaz. Sicer pa sem se namenil že sam povabiti gospo mamá k nama, ker jo boš izvestno čisto potrebovala.“

(Dalje prih.)

Politiške vesti.

V TRSTU dne 3. januarja.

Nekoliko stvarnega popravka. Ne nasprotovati, ne polemizovati, ampak le nekoliko stvarnega popravka hočemo napisati tu na naslov „Primorskega lista“. V zadnji svoji številki piše ta list, bavé se z novo ustanovljeno katoliško ljudsko stranko v poslanski zbornici na Dunaju: „Klicali so jo že več let, a ni je bilo. Zdaj pa se je kar nenadoma prikazala zaželjena stranka s katoliškim imenom. Klicali so jo tudi Slovenci, katerim je res mari katoliški napredek, a od koalicije sem klicali so jo tudi naši „pravi katoličani“, kateri so se s to mislijo bahali in povdarjali svoje odločno katoličanstvo nasproti slovenskim poslancem Klunu — Robiču — Povšetu, katerih katoliško prepričanje so smešili“.

Iz teh stavkov moral bi sklepati vsakdo, kakor da je g. Klun med prijatelji ali morda celo zasnovatelj nove katoliške stranke. Ker pa to nimalo ne odgovarja resnici, in je resnica ravno nasprotna, smo prisiljeni popraviti, da je gospod poslanec Klun prej koslej veren pristaš onega Hohenzwartha, ki že z ozirom na ugled in veljavo svojega lastnega kluba mora biti in je tudi res nasprotnik novi stranki; da je gospod poslanec Klun prej ko slej konservativec „Vaterlandove“ barve, torej onega lista, ki upravlja strupeno piše toliko o onem krepkem krščansko-socialnem gibanju, ki je pravo za pravo dalo inicijativo za osnutje nove stranke, kolikor o tej poslednji stranki sami; da je g. posl. Klun tesen prijatelj onemu prelatu Karlonu, ki je med najodločnejimi nasprotniki ustanoviteljev nove katoliške stranke, Morsey, Dipaulija in Ebenhocha; da je g. Klun somišljenik onih dveh konservativnih poslancev, Hagendorferja in Kalteneggerja, ki sta v javni seji poslanske zbornice v veliko veselje vseh nekatoličanov zasramovala ustanovitelje nove katoliške stranke, zlasti barona Dipaulija in Ebenhocha! Slednjič moramo naglasiti stvarno, da sta poslanci Robič in Povše še vedno zvesto na strani g. posl. Kluna, torej v Hohenzwartovem klubu, in ne v katoliški stranki.

Tako govore enostavna dejstva, ki so pa precej zasukana v „Prim. listu“. Kako se imenuje v narodnem življenju tako sukanje dejstev? Menda falz — stojte, saj nečemo polemizovati. Prosili bi pa nekoliko več stvarnosti in malo manje tendencije tudi tedaj, kadar gospodje pišejo za neuko in razmere ne poznajoče priprosto ljudstvo!

P. S. Kakó sodi — škof Rössler o postopanju konservativcev Hohenzwartove barve — in k tem pripada še vedno g. poslanec Klun — nasproti katoliški ljudski stranki, razvidno je iz pisma, ki ga je pisal ta cerkveni dostojanstvenik baronu Dipauliju, voditelju omenjene stranke. Škof Rössler pravi, da je bilo postopanje jednega konservativca (Kalteneggerja) v jednih zadnjih sej posl. zbornice pravi škandal!

„Narodni listy“ o položenju. To glavno in vodilno glasilo sedanje češke delegacije piše povodom novega leta: „Sedaj ne stojimo na meji med dvema letoma, ampak na meji političkega razdobja. V prihodnjih 6 tednih mora priti konec meglenemu mraku med Prago in Dunajem, in jasno mora postati, da-li Badeenijeva vlada pošteno misli z nami ali ne. Rečeni last pa pravi že sedaj, da ni mnogo nade, da bi prišlo do sprave, zlasti ako bi hoteli, da bi grof Thun igral ulogo posredovalca.“

Mi pa si niti misliti ne moremo, da bi bil grof Badeni — po vsem, kar se je dogodilo v prvi seji deželnega zbora češkega — še toliko najiven, da bi se nadejal sprave z Čehi, dokler je Thun namestnik na Češkem. Verjamemo pa, da bi grof Badeni raje dosegel sporazumljenje s Čehi — saj je videl, kako se je bivša koalicija zvijala pod ostrino češke opozicije, — kakor pa bi obdržal grof Thuna. Ali stvar ima malo zanjko. Kako pa storiti, če ostane grof Thun pri svoji volji in če se postavi mogočni upliv češkega veleposestva za Thunov hrbet? Kaj potem? Kakor se vidi, je grof Thun v sitnem položaju: ako se izogne skali na desni, pa trči ob ono na levi. No, Čehi si mislijo: življenje ministerstev je kratko, narod češki pa lahko — čaka še nekoliko.

Novoletno čestitanje v Carjemgradu. Povodom vsprejemanja ob novem letu pri poslaništvu v Carjemgradu izrekel je avstro-ogerski poslanik nado, da se posreči naporom turške vlade, uvesti

zopet mir in red ter zaceliti gospodarske rane Turčije. Da bi le bila uspešna prizadevanja avstro-ogerske vlade in drugih držav za ohranjenje miru. Poslanec je zaključil svoj govor z iskreno željo, da nam Bog ohrani kneza miru, cesarja avstrijskega.

Kdo ne bi soglašal s to željo našega poslanika na vročih tleh na Vstoku, ali bojimo se, da njegove lepe besede so izišle — kolikor se dostaje odnošajev v Turčiji — bolj iz stare in lepe navade, da si ob novem letu voščimo vse lepo in dobro, nego pa iz vere, da je sploh še mogoče, ozdraviti rane doli v Turčiji.

Saj že vest, došla v isti hip iz Carjegrada o dogodkih v Zeitunu (v mali Aziji), kjer si stoje nasproti armenski ustaši in turška vojska, le malo soglašajo z označeno željo našega poslanika. Poslaniki so napravili namreč ponudbo, da bi posredovali radi dogodkov v Zeitunu, a dosedaj niso dobili niti odgovora od turške vlade na to ponudbo. Ako pa odgovori, stori skoro gotovo odločnim: ne! dasi je preskrbljevanje turške vojske silno težavno in zahteva vojni minister, da se odpusti del iste. Je že tako: poleg gnilavi in strohnelosti še grozna trma.

V vijaletu Alepo (v Aziji) so se dogodila te dni baje zopet nasilstva. Poročila zatrjajo, da vlada splošna nevolja, ker turška vlada nikakor ne more storiti konca prelivanju krvi v armenskih pokrajinah. Po poročilih, došlih od zanesljive strani, računati je, da znaša stevilo armenskih žrtev v teh bojih do 100000 duš. Položenje onih pa, ki so ostali pri življenju, je baje grozno. Zgubili so vse svoje in žive v najstrašnejši bedi.

Pred nekoliko dnevi so lagala turška poročila, da je turška vojska vzela Zeitun in da so ustaši zbežali v gore. Vsa ta zmaga se pa je sedaj, po natančnejih poročilih, skrčila v malenkostno dejstvo, da so turški vojaki zaseli neko kasarno na nekem homcu blizu Zeituna. Ustaši pa so se pomaknili nekoliko višje.

Avstrija in Vatikan. Rimski listi javljajo, da je cesar Fran Josip doposlal papežu dragoceno darilo za božične praznike. Z darilom je došlo tudi pismo z najprišrčnejimi čestitkami za novo leto. Na ta dokaz udanosti in naklonjenosti odgovoril je papež v lastno-ročnem pismu, v katerem je naprosil cesarja Frana Josipa, naj ukrene potrebno, da nastaneje zopet dobri odnošaji med Dunajem in sv. stolico. Posledica temu je bila, da je avstrijski poslanik grof Revertera dobil nalog, naj se takoj povrne v Rim. Isti se je mudil v Solnogradu.

Požrtvovalnost norvegijskih žen. Norvegijske žene so zopet na sijajen način dokazale svojo požrtvovalnost in svoj patrijotizem. Nabrale so med soboj svoto 600000 kron, za koje se v Schichan-u na Nemškem sedaj gradi vojna ladija za obrambo njih domovine.

Angleška je dobila še jedno novo „vprašanje“ poleg spora z Ameriko radi republike Venezuela. Nastali so namreč resni nemiri v nje naselbini Transval na skrajni točki južne Afrike.

Tudi Nemčija ima sedaj — svoj škandal. Mož, ki je užival veliko ugleda v konservativni stranki na Nemškem, mož, ki je v svoji lastnosti kot glavni urednik odličnega lista „Kreuzzeitung“ mogočno uplival na političko in parlamentarno gibanje, ta mož baron Hammerstein, je sedaj na potu iz Italije v — nemške zapore; vrača se v svojo domovino, seveda ob varnem spremstvu — kot zločinec. Hammerstein je poneveril ogromne svote iz penzijskega zaklada omenjenega lista, ponarejal je menjice in izvajal velika posojila na sleparski način. Ko so prišli na sled vsem tem sleparstvom in je moral ostaviti svoje vplivno mesto, pobegnil je — nikdo ni vedel kam. Pozneje ga je zasledila nemška policija v Atenah, kjer je živel v revnih razmerah, ker mu je pošel drobiž. Nemška policija pa je poslala tja doli svoje agente, ki so tudi res prijeli odličnega sleparja. Iz Aten so ga prepeljali na parniku v Brindisi in od tam pojde pot na Nemško. Kazenska pravda proti baronu Hammersteinu značila bode vsakako velikanski škandal, sličen onim, ki so jih imeli v novejši dobi v Italiji in na Francozkem.

Italija v Afriki. Saj smo vedeli! V razpravi o zahtevanem kreditu dvajset milijonov je zatrdil Francesco Crispi v poslanski zbornici italijanski, da odslej ne bode zahteval ničesar več za Afriko. Kdor ima le količkaj pojma o stroških,

ki jih provzročajo kolonijalne ekspedicije, zlasti pa o sedanjem položaju italijanske vojske v Afriki, moral je takoj pogoditi, da Crispi ni tako govoril, kakor je mislil. Vedeli smo takoj, da je tako govoril, da le dobi za trenotek potrebnih 20 milijonov, da pa skoro pride pred zbornico z novimi prošnjami in odprto roko. In res poročajo že sedaj iz Rima, da bode Crispi takoj po začetku druge dobe afričanskih operacij zahteval zopet kredit 50 milijonov lir.

Od že dovoljenih dvajsetih milijonov lir so že poslali 6 milijonov vladi naselbine eritrejske za nakup žita, živali in drugega materiala. Za nakup mul in kamel so že potrosili jeden milijon. Za najem ladij se potrosijo 3 milijoni in pol. Ostalimi 10 milijoni vzdrževati jim bode vojsko — kako dolgo? Mesec ali dva; in potem? Trebalo bode novega kredita, kakor že gori omenjeno. Stvar pa bode imela svoje težave, ker je sedanja Italija že močno izsesana kravica, ki ne bode mogla več dati dosti od sebe. Že sedaj je Italija v mučnem položaju, ker nje izdatki za vojsko niso v nikakem razmerju z nje dohodki, kar prav dobro označuje general Corsi v nekem italijanskem listu: Malo trošiti, a vendar igrati ulogo vevlasti in kolonijске vlasti, to sti dve jako lepi stvari, ki uničujeta jedna drugo do ničle, ali pa še do hujšega.

Rimske vesti poročajo nadalje, da je dospelo tjakaj 200000 tolarjev Marije Terezije, ki se odpošljejo takoj v Afriko.

O odpošiljanju vojakov v Afriko posnemamo iz poročil: Ko odide še zadnjih 5 batalijonov, odposlanih bode v Afriko 18 batalijonov pešcev, tri batalijoni strelcev, 1 batalijon planincev (alpin), 5 górskih baterij, skupno torej 15.000 mož. Ako prištejemo to število vojski, ki je bila že popred odšla v Afriko, rečemo lahko, da bode tam doli sedaj 28—30000 mož italijanske vojske.

O gibanju na bojnem polju ni bilo te dni nikakih posebnih vestij. Poročila iz Italije zvane veliko bolj nadobudno nego minolega tedna. V istih je res mnogo okolnosti, ki se glase dokaj ugodno za italijansko vojsko. Sovražniku zmanjkuje živeža, — njih glavarji so se sprli med seboj — v nasprotnem taboru razsajajo bolezni, sosebno kolera itd. itd. Vse te vesti bi morali — kakor rečeno — zapisati italijanski vojski na dobro, ako, ako — so resnične?!! O tem pa nismo popolnoma preverjeni, ker so poročila došla iz italijanskega tabora in izpod noža stroge cenzure vlade v Masavi.

Različne vesti.

Imenovanja pri sodiščih. Višega deželnega sodišča na Primorskem predsedništvo imenovalo je avskultanti pri deželnem sodišču v Trstu pravne vežbenike: dra. Viktorja Biasotta, Caharijo Petrisa pl. Herrensteina i Nestorja Lovrenčiča. Pravni vežbenik Leopold Pavlatič imenovan je avskultantom pri okrožnem sodišču v Gorici in pravni vežbenik Silvij Tujak avskultantom pri okrajnem sodišču v Kopru.

Imenovanja pri financih. Finančni minister je imenoval oficijala pri višim carinarskem uradu Lovra Ronnerta in Ivana Winterja kontrolorjema pri glavnem carinarskem uradu v Trstu.

Zveza veteranskih društev za Primorsko imela je dne 29. t. m. svoj prvi občni zbor. Volitev je imela nastopni uspeh. Že popred izvoljenemu predsedniku Rudolfu vitezu Mohoriču, se pridružujejo kot podpredsedniki zveze: Alojzij vitez Descovich d'Oltra, c. in kr. polkovnik v pokoju, Karol vitez Cantinelli, ces. in kr. major v p. in Anton Gjurnko, c. in kr. major v pokoju. Namestniki istih: Ivan Bregant, c. kr. finančni svetnik; Kar. grof Lanthieri, c. in kr. nadporočnik v rez, Alojzij Casa, Lloydov kapitan v pokoju. Odborniki: Rajko Arming, oficijal pri carinarskem uradu, Julij pl. Blumfeld, c. kr. stotnik v p., Mihael Castro, c. kr. pilot, Rajko Cornet, c. kr. poštni kontrolor, Avgust Czyhovsky, c. kr. kancelist pri finančni prokuraturi, Stefan Grahek, Fran Gruden, posestnik in trgovec, Fran Gulič, c. kr. kancelist pri deželnem sodišču, L. Koch, c. kr. stotnik v p., Mihael Kuščer, poštni asistent, Ivan Lindl, poštni kontrolor, Gustav Nauta, poštni oficijal in nadporočnik v r., Ant. Pešek, c. kr. pristav, Ivan Piccoli, učitelj glasbe, Henrik Rella, c. kr. asistent pri glavnem carinarskem uradu, Fran Selenatti, stavbeni mojster, Janko Šumi, ces. kr.

višji oficijal pri glavnem carinarskem uradu, J. Stepp, c. kr. načelnik postaje v p., grof Hanibal Verzo-Verzi, lloydov kapitan v p., Ignacij Weiss, c. in kr. nadporočnik v r., Fran Wolfeis c. in kr. stotnik v p. — Blagajnikom zveze je bil izvoljen Fran Stetter, c. kr. oficijal pri finančni direkciji, tajnikom Rudolf Arming stareji, ki je v 1/2, trajajočem govoru razlagal o svrhah zvez med društvi sploh in med društvi vojaških veteranov še posebej.

Od druge strani nam poročajo, da je izvoljeni odbornik major Gjurko v svojem zahvalnem govoru govoril najprej nemški, potem pa hrvatski (g. Gjurko je namreč Dalmatinec po rodu), kar je izbudilo veliko zadovoljnost med navzočimi, ki so bili po večini Hrvati in Slovenci. Živio!

Bolezen dr. Klaića. Kakor smo že omenili, je predsednik deželnega zbora dalmatinskega, dr. Miho Klaić, opasno obolel. O tej bolezni piše zadržski „Narodni list“ med ostalim: Že pred nekoliko meseci počil je dr. Klaić žulj na nogi ter odprla se je mala rana. Ta rana se nikdar ni mogla zaceliti povsem, ker je baš na podplatu, torej na jako neugodnem mestu. Sedaj mu je noga nekoliko zatekla in pojavila se je vročnica. Poslednji čas se je bolniku baje obrnilo jako na zlo.

Silvestrov večer je tudi letos napolnil telovadno dvorano „Tržaškega Sokola“. Tamburaši so igrali jako precizno in čisto in je bil viden sijajni vseh truda kapelnikovega. Mnogo smeha in zabave sti prouzročili tudi igri „Modroslovec“ in „Novoletno darilo“. Igralkam, gđc. Kobalovi, Deklevovi in Schmidtovi ter igralcema Štokoviću in Štoku moramo izreči iskreno zahvalo na njih trudu. V svojem lepem govoru naslikal nam je starosta dr. G. Gregorin vse jasne in svitile točke iz društvenega življenja v minulem letu, priporočal je zlasti bratom „Sokolom“, kako se jim je vesti, da pride do veljave divno geslo sokolsko: V glavi razum, v srcu pogum, v člani moč! Posebno pa je pokladal vsem na srce prepotrebno slovo med nami. Slednjič je seveda voščil vsem veselo novo leto! Burna pohvala je zaorila po vsej dvorani ob svršetku tega prelepega govora in odobravanje ni hotelo ponehati, dokler se ni spoštovani brat starosta zopet pokazal na odru. A voščilo njegovo ob ravno kar nastopivšem novem letu je odmevalo po vsej dvorani: veselo so zažvenketale čaše in vseuprek so si segali v roke Sokoli, njih gostje in prijatelji. In praznile so se čaše na srečno svidenje na bodoči Silvestrov večer. Pa tudi lahkonožna mladina je zahtevala svoje staro pravo: ob brzi polki in zibajočem se valjčku vrteli so se parčki v veselem krogu. In do pozne, ali pravo za pravo zgodnje ure je trajalo nedolžno veselje. Nam pa je še izreči željo, ki prešinja gotovo slehernega rodoljuba, da bi namreč starosta „Tržaškega Sokola“ na bodoči Silvestrov večer mogel navesti kar celo vrsto uspehov, ki jih je dosegel narod slovenski v letu 1896.

Obče delavsko izobraževalno-prava-varstveno in podporno društvo v Trstu priredi dne 4. januarja plesni venček v dvorani „Tržaškega Sokola“. Pobljže razvideti je iz oglasa, nvrčenega na IV. strani današnjega izdanja.

„Dramatičnega društva“ izredni občni zbor se je vršil minole sobote zvečer v „Narodnem domu“ v Ljubljani. Iz računov za gledališko sezono 1894/1895 posnemamo, da je imelo društvo 35.357 gld. 25 nvč. dohodkov in 35.329 gld. 30 nvč. stroškov. Med dohodke je seveda všteta subvencija dežele in mesta ljubljanskega v skupnem znesku 9000 gld., kajti pri vsaki predstavi je povprečno zgube 135 gld. 98 nvč.

Centralna posojilnica slovenska je imela lani v 4 mesecih svojega obstanka sledeče dohodke: pristopnine 15 gld., deležev 1060 gld., hranilnih vlog 895 gld., naloženega denarja 1000 gld., obresti naloženega denarja 5 gld. 7 kr., darila 100 gld., prehodnih zneskov 363 gld. 92 kr., skupaj 3438 gld. 99 kr.; izdatkov: naloženega denarja 2975 gld. 39 kr., upravnih in ustanovnih stroškov 99 gld. 68 kr., prehodnih zneskov 363 gld. 92 kr., skupaj 3438 gld. 99 kr., torej prometa 6877 gld. 98 kr.

Iz Brega. (Izv. dop.) Molčali smo dolgo, da ne razburimo duhov, ker naši možje so namreč silno nervozni. A vsaka sila do vremena; tako ne moremo dalje. Imeli smo občinskega glavarja, kateri ni odgovarjal svojemu poklicu na nobeno stran. Res, izobražen ni bil, a njegova odurnost bila je

tolika, da se je bilo čuditi naši potrpežljivosti. Omika, napredek, narod, vse to mu je bilo najzadnje, takorekoč deveta briga, zato pa se je toliko pridneje bratil in se še brati z sebi enakimi. Siti smo ga bili do grla ter se veselili novih volitev! Te so se tudi res vršile dne 26. in 27. novembra ter zmagali smo z veliko večino. In da ni isti g. župan črtal glasov našim že izvoljenim odbornikom — zmagala bila bi popolna. Kakor je imel g. Slavec ves čas županovanja platno in škarje sam, tako je delal tudi pri volitvi!

Pustili smo mu še to zadnje veselje, ker smo bili že tako gotovi zmage. Ali kar ne premore nasilje, pa premoreta zvijača in nemoštvo. Nekoji naših so se izneverili ter združili z novo stranko, koja je sklenila voliti občinskim glavarjem g. Jos. Kraljiča iz Boljuna. Na dan volitve obč. načelnika in starešinstva (28. nov.) ni dobil nijeden kandidat absolutne večine in tako so se odborniki razšli vsak na svoj dom. V 14. dneh bi morala biti zopet volitev — a kaj pomaga, ker je pričakovati ravno istega izida! Da bi pa g. Kraljič zasedel županski stol — Bog nas varuj!!

Kam ste vendar zabredli Vi zaupni možje! Ali imate še kaj razsodnosti v svojih glavah? Saj ste bili vendar v obče spoštovani prejšnje čase; mari mislite, da po tem Vašem činu bode imelo ljudstvo še tako spoštovanje do Vas? Kam mislite vendar, da hočete na toli vzvišeno mesto voliti moža, ki ne bi odgovarjal na nobeno stran? Ali je g. Kraljič kedaj dokazal svojo sposobnost? Še v najmanjši stvari ne! Nočemo posezati v zasebno življenje tega Vašega kandidata, ampak povemo le, kako govori ljudstvo sploh. „Srečo ima vzorne in skrbne svoje gospodinje!“ Tak mož naj bi bil na čelu vse županije?! Kam ste vendar zabredli! To ni in ni mož za občinskega glavarja! Morda pa mislite, da se kar spremeni ves, potem ko bode občinski glavar, ko bode župan!? Kaj še. Občinski načelnik mora biti uzor moža, značaj, narodnjak, vzgleden gospodar, biti mora tudi poleg tega vzgleden katoličan; vprašamo Vas: ali je gospod Kraljič vse to? Le primerjajte ga v vseh teh lastnostih z našim kandidatom Sancinom. Roko na srce, ako imate rojaki še kaj ponosa, ako imate še kaj vesti, ako imate možki značaj! Kakova odgovornost Vas čaka pred narodom in Bogom! Kam tirate našo županijo — naš že tako nesrečni narod! Sicer ponavljamo: „Vsaka sila do vremena!“

Nekaj črtic o letu 1896. Leto 1896. kristijanske dobe je 7530. leto po ustvarjenju sveta po računu prestavljalcev sv. pisma; 5657. leto po ustvarjenju sveta po računu Židov; 4189. po vesoljnem potopu; 2649., odkar je bilo zgrajeno mesto Rim, 1896. po rojstvu Kristosovem; 1827., odkar je bilo razdejano mesto Jeruzalem; 1173. odkar je bilo zgrajeno mesto Praga; 1098. odkar je bilo zgrajeno mesto Brno; 1077. odkar je bilo zgrajeno mesto Gradec; 1027. odkar je bilo zgrajeno mesto Budim; 800. odkar so bile pričele križarske vojske (1096): 796. odkar je bilo zgrajeno mesto Dunaj; 740. od kar je cesar Friderik Barbarossa povzdignil Avstrijo v nadvojvodino; 740. odkar so bili pričeli na Dunaju graditi stolno cerkev sv. Štefana; 623. odkar je bil prvi član habsburške hiše izvoljen nemškim cesarjem (Rudolf grof Habsburški, dne 29. septembra 1273); 531. od kar so na Dunaju zasnovali visoko šolo; 456. od kar je iznajdena tiskarska umetnost; 404. odkar je bil Kolumb našel Ameriko (11. oktobra 1492.); 379. od Luterjeve cerkvene reformacije (1517.); 91. odkar imamo v Avstriji podedno cesarsko čast; 91. od kar obstoji avstrijsko cesarstvo; 66. od rojstva našega cesarja in 48. odkar vlada milostni naš cesar Fran Josip I. (2. decembra 1848.)

Vremensko proročanje. Mathieu de la Drôme „prorokuje“ za mesec januar: Veter o dōbi polne lune (od 31. decembra do 7. januarja); razmerno lepo vreme ob sredozemskem morju. Veliki ocean razburjen, posebno dne 4. in 5. Sredozemsko morje dne 6. jako hudo razburjeno. — Jako zlo vreme o zadnjem kraju (od 7. do 14.); sneg, dež in veter. Jako nestanovitni, mrzli vetrovi po sredozemskem in jadranskem morju in po visokih planinah. Viharji ob obrežjih Evrope in severno-vstočne Afrike. Bati se je nesreč na severnem morju, po oceanu ter genoveškem in lijonskem zalivu. Vse reke, posebno one, ki se izlivajo v sredozemsko in v jadransko morje, močno narastó, kar pa bode trajalo le malo časa. Po vsej Evropi sploh slabo vreme. — Prilično lepo vreme v južni

Evropi ob mlaju (od 14. do 23.); vrsta lepih dnij ob sredozemskem morju. Veter na severnem morju dne 16. in 17., istotako na oceanu. Proti koncu te dōbe jako razburjeno sredozemsko morje, južni del Adrije in joniško morje. — Jako huda dōba, posebno za kanal „la Manche“ ob prvem kraju (od 23. do 30.). Brodarjenje ob obrežju silno težavno. Dež in veter. Reke narasle po Francoski, gornji Italiji in srednji Evropi. Skoro po vsej Evropi slabo vreme. Bati se je nesreč na morju. Lepo vreme dne 31. — V obče bode ves januar slab, deževen in vetren.

Zadruga slovenskih ribičev. V „Prim. listu“ čitamo nastopni gotovo umestni nasvet: Radi bi danes izpregovorili besedo o stvari, ki se nam zdi silno važna, katere pa nikdo dovelj ne ceni. — Lepa je brežina morja, ob kojem je naseljeno slovensko ljudstvo od Devina do Trsta. Ljudstvo biva prav ob morju, a morja ne vživa. Vbiva se z nehvaležno kraško zemljo, a bogato morje prepušča tujcem, ki dohajajo ribarit v naše kraje. Dobro vemo, da so tudi oni ljudje ubogi in ni jim zameriti, da si iščejo na tujem kruha, katerega nimajo doma. A nikoli in nikdar ne more biti prav, da se domače ljudstvo klati po svetu za kruhom, dočim tujci vživajo dari in dohodke domače zemlje. In ravno to se godi ob slovenskem bregu adrijskega morja. Domači možki in ženske iščejo zaslužka v Trstu, na Reki v Aleksandriji, celo v Ameriki, v Devinu in v Trstu pa ribarijo Chioggioti. Temu sta kriva dva pglavitna nedostatka:

1. nimajo naši ljudje potrebnega nauka o ribarjenju in o kupčiji z ribami.

2. nimajo dovolj glavnice (denarja), da bi si pripravili mreže in ladje, ki so potrebne za uspešno ribarenje.

Vprašanje je: kako naj si pomagajo? Naš nasvet je: ustanovijo naj zadrugo slovenskih ribičev. Zadruga bo skrbela za nauk in bo nauk tudi bolje hranila od roda do roda. Zadruga pa tudi najde potrebne glavnice za mreže in ladje. Naj se ta naš nasvet vresniči v novem letu 1896.

Lepo upravo mora imeti mesto Osek v Slavoniji: prišli so namreč na to, da v proračunu občine manjka ogromna svota 120000 goldinarjev. Mesto Osek je najelo namreč svojedobno posojilo 1 milijona pri komercialni banki v Budimpešti in je v svojem novem proračunu računalo, da ima iz Budimpešte dobiti še 140000 gold. Med tempa je doposlala omenjena banka obračun, iz kojega je razvidno, da ima Osek na račun posojila dobiti le še 17000 gld., in ne 140000 gld. Razlika 123000 gld. se je potrošila pri raznih prekoračenjih prejšnjih proračunov. O tem primanjkljaju niso do tega trenutka nič vedeli ni občinsko računovodstvo, ni uprava, ni občinski zastop, ni župan, ni veliki župan. Sedaj še le jim je odprl oči obračun iz Budimpešte. Lep poklon za novo leto. To bi bil vrišč po glasilih hrvatske vlade, ako bi bil zastop v Oseku v vrstah opozicije. Tako pa je mirno in tiho vse, kakor nad grobovi.

Hrvatek brodar v Argentini. Pred kakimi 30 leti naselil se je v Buenos Ayresu (republika Argentinijska, južna Amerika) siromašni Hrvat imenovan Nikola Mihanović, rodom iz Dalmacije. Njegova podvzetnost in marljivost pripravila sta ga tako daleč, da je Mihanović najbogatejši lastnik ladij v južni Ameriki. Nedavno kupil je od neke propadle broderske družbe za 93.000 funtov šterlinov (nad 1.110.000 gld.) vse brodovje te družbe. Vstevši ladije, ki so bile že prej last Mihaníćeve, je sedaj ta podvzetni hrvatski brodar lastnik brodovja, za katero bi ga mogla zavidati marsikatera državica. Nikola Mihanović ima 50 parnikov in 60 jadrant, torej vsega 110 različnih brodov! Iz števila tega brodovja more si vsakdo domisljati, kolika vrednost tiči v istem in sklepati iz tega, da šteje Mihanović dandanes med prve bogataše južne Amerike.

Električna razsvetljava v Korminu? Kakor javljajo iz Gorice, pogaja se občinski zastop v Korminu z neko Dunajsko tvrdko radi vpeljave električne razsvetljave. Torej utegne gledè razsvetljave prekositi mali Kormin celó ponosni, bogati Trst. Tu pri nas pa ne dobimo z lepa električne luči, ker nosi mestna plynarna občinski upravi prelepih tisočakov.

Vseslovenska razstava v Pragi. Nekateri česki listi prinesli so te dni razprave o važnem

in lepem predlogu, da naj bi se za leto 1905 priredila v Pragi ogromna in sijajna v s e s l o v a n s k a razstava. Te razstave naj bi se udeležili vsi avstrijski Slovani, torej: Čehi, Poljaki, Malorusi, Slovaki, Slovenci, Hrvatje in Srbi. — Ako bo de le zloznosti med temi plemeni!

Poskušena samomora. Na novo leto hotel se je usmrtiti 40letni težak Fran Krašina, 'stanujoči v ulici Molin a vento hšt. 10. Krašina je izpil nekoliko žveplene kisline, pomešane z vodo. Prihitevši zdravnik z zdravniške postaje izpral mu je želodec in dal po tem Krašino prepeljati v bolnišnico. Vzrok temu poskušnemu samomoru bila je velika beda, kajti siromak vsled bolezni ni mogel več služiti svojcem vsakdanjega kruha. 36letni brezposelni bivši tramvajev sprevodnik Ivan Litter — hotel se je včeraj usmrtiti, zabodši se dvakrat z ostro pilo v prsa. Zdravnik z zdravniške postaje dal je Litterja prepeljati v bolnišnico na opazovanje, kajti siromaku se je brzokone zmešale v glavi od žalosti, ker je izgubil službo pri tramwaju.

Pretep. Sinoč so se stekli nekateri pijani vojaki v gostilni „Alla Stiriana“ v ulici Fabbio Severo. Frčali so kozarci po zraku, tu pa tam je kdo udrihal celó s stoli po svojih nasprotnikih. Bila je prava bitka. Več udeležencev bilo je ranjenih, tudi gostilničarki Josipini Blažina prifrčal je kozarec v lice, da je morala potem na zdravniško postajo iskat si pomoči. Prepirlace je pomiril nadzornik stražarjev Vrbič s pomočjo par stražnikov. Ranjene vojake odpravili so v vojaško bolnišnico.

Slepar. Trgovca z jestvinami Petra Valle-ta iz Videmskega okraja na Laškem prijeli so predvčerajšnjem, ker je razprodajal blago, koje še ni bil plačal, prav pod nič in s tem oškodoval razne trgovce, od katerih je dobil dotično blago, za okroglih 7000 glđ.

Zasačen hudodelec. Kakor poročajo iz Solkana, prijeli so dne 30. min. m. cigana Cirila Majerja, katerega prisotnost sti poslednje mesece posebno neprijetno občutili goriška in kranjska dežela. Tega, tujemu imetju toli nevarnega človeka izročili so sodišču. V kratkem se bo de moral zagovarjati zaradi ubojstva, raznih slučajev teškega telesnega poškodovanja in neštevilnih tatvin.

Smrt mladega milijonarja. Te dni umrl je v vojaški bolnišnici v mestecu Amelie - les - bains (vstočne Pireneje, Francoska), pariški milijonar Maks Lebaudy, še-le 23 let star. Mladi lahkoživnež ostavil je nad 20 milijonov frankov. Umevno je, da bi se bil Lebaudy rad izognil težavam vojaškega življenja, toda moral je vendar obleči vojaško suknjo. Kajti, došedši v leta, v katerih bi bil moral po zakonu vršiti dejansko službo v vojski, pričeli so razni pariški listi pravo ščuvanje nasproti njemu, češ, da Lebaudy se nikakor ne sme oprostiti dejanske vojaške službe iz jednostavnega vzroka, ker je milijonar. To časnikarsko groženje uplivalo je toliko na vojno komisijo, kateri se je prijavil Lebaudy kot jednoleten prestovoljec, da je slabotnega mladega milijonarja spoznala sposobnim za vojaško službo. Siromak je jel hirati, pošiljali so ga iz bolnišnice v bolnišnico, in umrl je za legarjem in pljučnico v omenjeni vojaški bolnišnici. Smrt ne gleda na milijone! Maksa Lebaudyjače je bil lastnik čistilnice za sladkor. Isti je ostavil svoji soprogi in štirim sinovom ogromno premoženje 215 milijonov frankov!

Najnovejše vesti.

Mürzsteg 2. Nj. Vel. cesar v spremstvu nadvojvode Frana Salvatorja, velikega vojvode Toskanskega in druge gospode došel je sinoč semkaj na lov.

Dunaj 2. Državno sodišče je razsodilo, da ni bila opravičena zablemna one številke lista „Reichspost“, v koji je bila ostro napadena vlada in nemško-liberalna stranka. Razsodba sodišča se opira na dejstvo, da v dotičnem članku ni bilo ničesar družega, nego ostra kritika postopanja vlade in omenjene stranke.

Solun 2. Avstrijska eskadra, sestojča iz ladij „Kaiserin Elisabeth“, „Tegetthoff“ in „Blitz“, doplula je semkaj.

Rim 2. Obisku nemškega kancelarja pri avstrijskem ministru za vnanje stvari je bil glavni namen ta, da se dogovorita o odnosajih Avstrije in Nemčije do Rusije ter da se določi bodoča politika trozveze, zlasti z ozirom na dogodke na Vstoku. O razgovoru je obveščen tudi ministerski predsednik Crispi.

Trgovinske brizjavke.

Budimpešta. Pšenica za jesen 7.20 7.22 Pšenica za spomlad 1896 7.—.— do 7.01. Oves za jesen —.— Rž za spomlad 6.30—6.32 Koruzasa oktober —.— maj-juni 1896 4.48—4.49 Pšenica nova od 78 kil. f. 6.95—7.05 od 79 kil. f. 7.—7.10. od 80 kil. f. 7.05—7.15 od 81 kil. f. 7.15—7.25, od 82 kil. for. 7.25—7.30. — ledmen 5.60—5.75; prosa 5.40—5.75 rž nova 6.306.20 Pšenica stalna, prodaja 12000 met. st., dražja. Vreme: mrzlo. Praga. Nerafinirani sladkor f. 13.95. Oves sta'on —.—, za maj 14.40. Oktober-december, 13.90 jako rastočel Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in carino vred odpošiljatev precej f. 31.50. Con casné 32.25 32.50 Četvorni 33.25 33.50. V glavah (sodih) 33.50—34. —jako stalno Havre. Kava Santos good average januar 88.— za maj 84.75. Hamburg. Santos good average za januar 71.35 za marc 71.25 maj 69.25

Dunajska borza 2. januarja 1896

	danes	predvčeraj
Državni dolg v papirju	99.95	99.60
„ „ v srebru	99.95	99.80
Avstrijska renta v zlatu	121.15	120.75
„ „ v krunah	99.90	99.90
Kreditne akcije	356.50	352.25
London 10 Let.	121.40	121.30
Napoleoni	9.60 1/2	9.62
20 mark	11.85	11.85
100 italj. lir	44.12 1/2	44.05

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

a) Južna železnica (Postaja južne železnice.)
Od dne 1. decembra 1895.

ODHOD:
7.50 predp. brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25 „ brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.— „ omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55 „ poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.10 popol. omnibus v Kormin.
4.40 „ omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20 „ poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.— „ brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko — Gorico in Korminom.
8.10 „ mešani vlak do Mürzschlaga.
8.45 „ mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.

DOHOD:
6.48 predp. mešani vlak iz Mürzschlaga, Beljaka, itd.
7.30 „ mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežine.
8.40 „ brzovlak iz Kormina.
9.25 „ brzovlak z Dunaja.
10.20 „ poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35 „ brzovlak iz Rima, Benetk.
11.19 „ omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežine.
5.40 popol. poštni vlak z Dunaja.
7.36 „ omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežine.
8.51 „ brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežine; — z Dunaja zveza z Reko.

b) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)
Od dne 15. septembra 1895.

ODHOD:
6.30 predp. v Herculje, Ljubljano, Dunaj, Beljak.
8.35 „ v Herculje, Rovinj, Pulj.
4.40 „ v Herculje, Divačo in Pulj.
7.30 „ brzovlak v Pulj, Divačo, Beljak na Dunaj.
Lokalna vlaka ob praznikih:

2.20 popol. v Divačo
4.19 „ v Boršt.

DOHOD:
8.05 predp. iz Herculj.
9.50 „ iz Pulja, Rovinja.

11.15 „ iz Herculje, Ljubljano, Dunaja.
7.05 popol. iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Ljubljane, Divače.
9.45 „ brzovlak iz Pulja, Rovinja.
Lokalna vlaka ob praznikih:
7.29 popol. iz Boršta.
9.35 „ iz Divače.

Obče delavske izobraževalno prava varstveno in podporno društvo
v Trstu.

VABILO

PLESNI VENČEK

ki bo de

v soboto dne 4. januarja 1896.

v dvorani

„TRŽAŠKEGA SOKOLA“

Vhod via Farneto (na vogalu ulice Amalia).

Pri plesu bo de svirala veteranska godba pod vodstvom g. F. Majcena.

Začetek plesa bo de ob 9. uri zvečer.

Blagajna se odpre ob 8.

Ustopnina: za gospode 40 nvč.; za gospice 30 nvč.

K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

Trst, 15. decembra 1895.

Dobrega prodajalca

sprejemem v trgovino z raznim blagom gosp. Slavoja Jenka v Podgradu (Istra). Znanje tujih jezikov se ne zahteva. Ponudbe do 15. januarja.

Josip Volk,
poslovodja.

Liniment. Capsici comp.

s sidrom

iz Richterjeve lekarne v Pragi.

pripoznano izvrstno, bolečine blažeče mazilo; dobiva se po 40 nvč., 70 nvč. in 1 glđ. po vseh lekarnah. Zahteva naj se blagovoljno to splošno pri-ljubljeno domače sredstvo na kratko kot

Richterjev liniment s „sidrom“

ter naj se previdnostno vsprejmejo le take stekle-nice kot pristne, ki imajo zorno varstveno znamko „sidro“

Richterjeva lekarna

„Pri zlatem levu“ v Pragi.

Richterjev

LINIMENT S SIDROM

je dobro domače sredstvo.

Dobiva se po vseh lekarnah.

Josip Pizzarello

mehanic

izvršnja vsakršne poprave kraljnih strojev in dvokoles. Prodaja nove in rablj. živalne stroje in dvokolesa. Via Madonna del mare šte. 4, vhod via Fontanone, vstrie 2. h t. 1

Javna zahvala.

Podpisani izrekajo s tem najtoplejo zahvalo vsem prijateljem in vsem dobrim ljudem, ki so povodom prerane smrti našega nepozabnega sina, odnosno brata

drja. ANTONA

izrazili nam svoje sožalje. Posebno zahvalo izrekamo gospej I. udovi Pilat, ki je mate-rinsko ljubeznijo in potrpljenjem stregla blagemu pokojniku ves čas njegove bolezni. Tej krščanski in prijateljski dolžnosti podvrgli so se dragovoljno i pokojnikovi prijatelji gg: Jelusič, Perhanek. Kišič in Španjol, na čemer jim bodi večna hvaležnost. Istotako izrekamo svojo toplo zahvalo gg. doktorjema Čapelki in pl. Bedenu, ki sta se trudila, da otmeta milega pokojnika prerane smrti. — Posebna dolžnost nas veže, da se zahvalimo najpri-srčneje preč. mnogoštevilni duhovščini, čč. oo. frančiškanom, vsem oblastim, preč. kano-niku msgr. P. Flegu, p. n. meščanom in občinarjem pazinskim, a posebno še prijateljem, dičnim našim Štrpedjanom in buzetkim rodoljubom, bratom Slovincem in drugi spošto-vani gospodi, ki je prihitela od raznih, celó oddaljenih krajev v Pazin, da izkažejo svojo prisotnostjo zadnjo čast milemu pokojniku. Bog plati vsem! Večni spomin njegovi blagi duši!

V Trstu, dne 27. decembra 1895.

Dragotin Podreka,
brat.

Mate in Ivana Podreka,
stariši.